ददर्श विपुलं देशं सागरानूपशोभितं । वाहनानां हितञ्चैव सिकताताम्रमृत्तिकं । ६४१०
पुरलक्षणसम्पन्नं कृतास्पदमिव श्रिया । सागरानिलसंवीतं सागराम्बुनिषेवितं ।
विषयं सिन्धुराजस्य शोभितं पुरलक्षणैः । तत्र रैवतको नाम पर्व्वतो नातिदूरतः ।
मन्दरोदारशिखरः सर्व्वतोऽभिविराजते । तत्रैकलव्यसंवासो द्रोणेनाध्युषितश्चिरं ।
प्रभूतपुरुषोपेतः सर्व्वरत्नसमाकुलः । विहारभूमिस्तत्रैव तस्य राज्ञः सुनिर्म्मिता ।
नाम्ना द्वारवती नाम स्वयताष्टापदोपमा । केशवेन मतिस्तत्र पुर्य्यर्थे विनिवेशिता । ६४१५
निवेशं तत्र सैन्यानां रोचयन्ति स्म यादवाः । ते रक्तसूर्य्ये दिवसे तत्र यादवपुङ्गवाः ।
सेनापालाश्च सञ्चक्रुस्कन्धावारनिवेशनं । ध्रुवाय तत्र न्यवसत् केशवः सह यादवैः ।
देशे पुरनिवेशाय स यदुप्रवरो विभुः । तस्यास्तु विविधं नाम वास्तूनि च गदाग्रजः ।
निर्म्ममे पुरुषश्रेष्ठो मनसा यादवोत्तमः । एवं द्वारवतीञ्चैव पुरीं प्राप्य सबान्धवाः ।
सुखिनो न्यवसन्राजन् स्वर्गे देवगणा इव । कृष्णोऽपि कालयवनं ज्ञात्वा केशिनिसूदनः । ६४२०
जरासन्धभयाच्चैव पुरीं द्वारवतीं ययौ ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि द्वारवतीप्रयाणे चतुर्द्दशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण तपोधन । चरितं वासुदेवस्य यदुश्रेष्ठस्य धीमतः ।
किमर्थञ्च परित्यज्य मथुरां मधुसूदनः । मध्यदेशस्य ककुदं धाम लक्ष्म्याश्च केवलं ।
शृङ्गं पृथिव्याः स्वालक्ष्यं प्रभूतधनधान्यवत् । आर्य्याढ्यजनभूयिष्ठमधिष्ठानवरोत्तमं ।
अयुद्धेनैव दाशार्हस्त्यक्तवान् द्विजसत्तम । स कालयवनश्चापि किं कृष्णे प्रत्यपद्यत । ६४२५
द्वारकाञ्च समाश्रित्य वारिदुर्गां जनार्द्दनः । किञ्चकार महाबाहुर्म्महायोगी महामनाः ।
किंवीर्य्यः कालयवनः केन जातश्च वीर्य्यवान् । यमसह्यं समालक्ष्य व्यपयातो जनार्द्दनः ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ वृष्णीनामन्धकानाञ्च गुरुर्गार्ग्यो महातपाः । ब्रह्मचारी पुरा भूत्वा न स्म दारान् स विन्दति ।
तथा हि वर्त्तमानं तमूर्द्ध्वरेतसमव्ययं । श्यालोऽभिशस्तवान् गार्ग्यमपुमानिति राजनि ।
सोऽभिशप्तस्तदा राजन्नगरे त्वजितञ्जये । लिप्सुः पुत्त्रं ततो गत्वा तपस्तेपे सुदारुणं । ६४३०
ततो द्वादशवर्षाणि सोऽयश्चूर्णमभक्षयत् । आराधयन्महादेवमचिन्त्यं शूलपाणिनं ।
रुद्रस्तस्मै वरं प्रादात्समर्थं युधि निग्रहे । वृष्णीनामन्धकानाञ्च सर्व्वतेजोमयं सुतं ।
ततः शुश्राव तं राजा यवनाधिपतिर्व्वरं । पुत्त्रप्रसवजं देवादपुत्त्रः पुत्त्रकामिता ।
स तमानाय्य नृपतिः सान्त्वयित्वा द्विजर्षभं । घोषमध्ये स्त्रियं राजा गोपस्त्रीषु समासृजत् ।
गोपाली त्वप्सरास्तत्र गोपस्त्रीवेशधारिणी । धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्द्धरमच्युत । ६४३५
मानुष्यां गार्ग्यभार्य्यायां नियोगाच्छूलपालिनः । स कालयवनो नाम जज्ञे शूरो महाबलः ।
अपुत्त्रस्याथ राज्ञस्तु ववृधेऽन्तःपुरे शिशुः । तस्मिन्नुपरते राजन् स कालयवनो नृपः ।
युद्धाभिकामो नृपतिः पर्य्यपृच्छद्द्विजोत्तमान् । वृष्ण्यन्धककुलन्तस्य नारदेन निवेदितं ।